

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἡ αἰοὶδος καὶ ὁ ἱεροκλήρυς. Ὁ ἑσχάτως ἀποθανὼν Γερμανὸς ποιητὴς Κάρολος Γέροκ, ὅστις ἦτο κληρικὸς καὶ ὀνομαστὸς ἱεροκλήρυς, περιεπάτει ποτὲ ἐν τῷ βασιλικῷ κήπῳ τῆς Στουτγάρτης μὲ τὸ ἀλεξιβρόχον ὑπὸ μάλῃς. Ἐπελθούσης βροχῆς, ἰδὼν κυρίαν τινὰ τρέχουσαν ἵνα μὴ βραχῇ, προσέφερεν εἰς αὐτὴν φιλοφρόνως τὴν σκέπην τοῦ ἀλεξιβρόχου του. Συνοδεύσας δ' αὐτὴν μέχρι τῆς θύρας τῆς οἰκίας της, τὴν ἠρώτησεν ποία εἶναι. — Ἐκ τῆς ἐρωτήσεώς σας, βλέπω, ἀπεκρίθη ἐκείνη, ὅτι δὲν πηγαίνετε ποτὲ εἰς τὸ θέατρον. Εἶμαι πριμαδόνα τοῦ μελοδράματος. Ὅλοι ἐδῶ μὲ γνωρίζουν. Καὶ σεῖς, σὰς παρακαλῶ, ποῖος εἴσθε; — Καὶ ἐγὼ ἐκ τῆς ἐρωτήσεώς σας βλέπω ὅτι δὲν πηγαίνετε ποτὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Εἶμαι ὁ ἱεροκλήρυς Γέροκ. Ὅλοι οἱ φιλακόλουθι μὲ γνωρίζουν.

Τὸ Πρακτορεῖον Κούκ. Ἀπέθανεν ἐν Λονδίνῳ εἰς ἡλικίαν 81 ἐτῶν ὁ Θωμᾶς Κούκ ὁ διάσημος ἱδρυτὴς τοῦ διεθνoῦς πρακτορείου περιηγήσεων, τοῦ ὁποῖου γραφεῖα συνέστησαν ἀπὸ τινος καὶ ἐν Ἑλλάδι. Τὸ πρακτορεῖον Κούκ ἱδρῆθη πρὸ τριακονταετίας περιωρίσθησαν δ' ἐπὶ τινὰ χρόνον αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ ἐν μόνῃ τῇ Ἀγγλίᾳ· κατὰ μικρὸν ὅμως ἐπεξετάθησαν ἀνὰ τὴν ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην καὶ νῦν ἀνὰ τὴν ὑφ' ἡλίον πᾶσαν ὑπάρχουσι γραφεῖα Κούκ. Σκοπὸς τοῦ πρακτορείου εἶνε ἡ διευκόλυνσις τῶν περιηγήσεων καὶ τῶν ταξειδιῶν. Δυνάμει συμφωνιῶν αὐτοῦ μετὰ τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν παρέχει εἰς τὸν ταξειδιώτην ὁδοιπορικὰ φυλλάδια διὰ τῶν ὁποίων ταξειδεύει πᾶς τις ἀποκόπτων ἐκαστοτὲ φύλλα ἐξ αὐτῶν ἰσοδυναμοῦντα πρὸς εἰσιτήρια, ἀπὴρ ἡλαχίστος οἰαζθήποτε φροντίδας πρὸς ἀγορὰν εἰσιτηρίου εἰς πάντα σταθμὸν, οἰαζθήποτε δυσκολίας ἐκ τῆς ἀγνοίας τῆς γλώσσης τοῦ τόπου. Πλὴν τούτου, ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ περιηγηθῶσι χωρὶς ξένας ἄνευ μεγάλης δαπάνης, τὸ πρακτορεῖον Κούκ ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς νὰ περιαγῇ τοιαύτας ὁμάδας περιηγητῶν φροντίζον περὶ πάντων τῶν τοῦ ταξειδίου καὶ τῶν ἐλαχίστων ἀκόμη. Οὕτω δύναται τις ἀντὶ 10 χιλ. φράγκων νὰ κάμῃ τὸν γύρον τῆς γῆς εἰς ἐννεὰ μῆνας, ἀποτελὼν ὅμως μέρος παίμνιου ὅλου περιηγητοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἐνδὸς ὑπαλλήλου τοῦ πρακτορείου Κούκ. Εἰς ἡμᾶς τοῦτο δὲν φαίνεται εὐχάριστον, δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ ἐννοήσωμεν τὸ θέλημα τοῦ ταξειδίου

κατὰ τὸ ὅποιον μεταφέρεται τις ὡς ἀποσκευὴ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καθ' ὠρισμένον διάστημα ἐκὼν ἄκων, χωρὶς ἂ ἔχη τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ ἐλάχιστον νὰ μεταβάλλῃ κατὰ τὴν ὁρεξίν του. Καὶ ὅμως οἱ φλεγματικοὶ κάτοικοι τῶν βορειοτέρων κλιμάτων ἄλλως σκέπτονται. καὶ ταξειδεύουσι κατὰ μυριάδας ἐτησίως, καὶ θησαυρίζει ἐκατομμύρια τὸ Πρακτορεῖον Κούκ.

Ὁ Τζάρος καὶ ἡ εἰρήνη. Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον: Ἄλλος τραπεζίτης ἐν Πετροπόλει διατρίβων ἡξιώθη τῆς τιμῆς νὰ κληθῇ ὑπὸ τοῦ Τζάρου εἰς μικρὰν συναναστροφὴν. Ἐνῶ ὁ Τζάρος ἐκράτει τὸ κύπελλον τοῦ τείου εἰς τὰς χεῖρας συνομιλῶν μετὰ τοῦ τραπεζίτου περὶ πραγμάτων διεθνoῦς πολιτικῆς, εἶπεν ἐκεῖνος ζωηρῶς: — Εἶθε ἡ μεγαλειότης Σας νὰ κρατῇ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην εἰς τὰς χεῖρας τόσοσιν στερεῖ, ὅσον κρατεῖ αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ κύπελλον τοῦ τείου! — Ἄν εἶνε ἔτσι, ἀπεκρίθη μειδιῶν ὁ Τζάρος, εἶθε τουλάχιστον νὰ μὴν ἀφήσω ἀπὸ τὰς χεῖράς μου τόσοσιν γρήγορα τὴν εἰρήνην ὅσον καὶ τὸ κύπελλον αὐτό.

Τὰ σκιαγραφήματα τοῦ Στάνλεϋ. Τὰ εἰκονογραφημένα Νέα τοῦ Λονδίνου δημοσιεύουσι σειρὰν εἰκόνων ἐκ τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς κατὰ σκιαγραφήματα ληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Στάνλεϋ. Τὰ σκιαγραφήματα ταῦτα περιῆλθον εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Λονδινεῖου περιοδικoῦ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον: Εὐθὺς ὡς ἦλθεν εἰς Λονδῖνον ἡ εἰδήσις ὅτι ὁ Στάνλεϋ περατώσας αἰσίως τὴν ἀποστολὴν του ἐπάτησεν εἰς ἀσφαλὲς ἔδαφος καὶ ὅτι πλὴν ἄλλων ἀποκομίζει ἐκ τοῦ ταξειδίου καὶ διάφορα σκιαγραφήματα, ὁ ἐκδότης τῶν Εἰκονογραφημένων Νέων ἀπέστειλεν ἓνα τῶν δεξιωτάτων σχεδιαστῶν τοῦ φύλλου ὅπως συναντήσῃ τὸν Στάνλεϋ, διαπραγματευθῇ τὴν ἀγορὰν καὶ ἐπεξεργασθῇ καὶ συμπληρώσῃ ταῦτα ἐπὶ ἀδρότατῃ ἀμοιβῇ. Ὁ καλλιτέχνης ἐξέτελεσε τὴν ἐντολὴν συναντήσας τὸν Στάνλεϋ ἐν Ζανζιβάρ ἠρώτησεν αὐτὸν ἂν ἔστεργε νὰ παραχωρήσῃ τὰ σκιαγραφήματα του εἰς τὰ Εἰκονογραφημένα Νέα. — Μάλιστα· εὐχάριστος, ἀπήντησεν ἐκεῖνος. — Ἀντὶ πόσου. — Τὰ χαρίζω. — Δωρεὰν δὲν δύναμαι νὰ τὰ δεχθῶ· ἔχω ἐντολὴν νὰ τὰ ἀγοράσω. — Τότε τὰ πωλῶ μίαν πένναν, λέγει γελῶν ὁ Στάνλεϋ. Ἐπὶ τέλους ἔστεργε νὰ δεχθῇ μίαν λίραν στερελίαν εἰς ἀμοιβήν, ἵνα κατὰ τύπους ἐκτελεσθῇ ἡ ἐντολὴ τοῦ σχεδιαστοῦ. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τοῦτο ἕτερον εἰκονογραφημένον περιοδικὸν ἐπρότεινεν εἰς τὸν Στάνλεϋ τὴν παραχώρησιν τῶν σκιαγραφημάτων ἀντὶ 1500 λιρῶν — ἀλλ' ἦτο πλέον ἀργά! Ὁ συνεργάτης τῶν Εἰκονογραφημένων Νέων ἐπανήλθεν εἰς Λονδῖνον φέρων ἐν θριάμβῳ τὴν λίραν καὶ ἔλαθεν εἰς ἀμοιβὴν τῆς ἱκανότητός του 600 λίρας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπιστημονικά. Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῆς Ἱατρικῆς ὁ καθηγητὴς κ. Πανᾶς ἀνεκοίνωσε τὰ πορίσματα τῶν πειραμάτων αὐτοῦ περὶ δύο τοπικῶν ἀναισθητικῶν, τῆς στροφαντίνης καὶ τῆς οὐαθαίνης, ἅτινα προξενοῦσιν ἀναισθησίαν εἰς τὸν σκληρὸν καὶ τὸν κερατοειδῆ χιτῶνα τοῦ ὀφθαλμοῦ. Παρατήρησεν ὅμως ὅτι τὸ πρῶτον ἐνεργεῖ μὲν ὀξέως, ἀλλὰ προξενεῖ τοσοῦτον ἐρεθισμὸν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε ἀποβαίνει ἀφόρητον ἡ δὲ οὐαθαίνη ἔχει ἐνέργειαν μόνον ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν κονίλων. Συνέπεραν δ' ὅτι τὸ μόνον κατάλληλον ἀναισθητικὸν διὰ τὰς ἐγχειρήσεις εἰς ὀφθαλ-

μούς μένει ἡ κοκαίνη. Διὰ τῶν πειραμάτων τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ ἀπεδείχθη ἐπὶ πλεόν ὅτι χάριστα ποιοῦσιν οἱ ἐκ πειραμάτων γενομένων εἰς ζωὰ συνάγοντες πορίσματα περὶ ταυτότητος τῆς ἐνεργείας τῶν αὐτῶν πειραμάτων καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον, διότι ἡ οὐαθαίνη π.χ. κατ'ἀλλήλον οὕσα ἀναισθητικὸν διὰ τοὺς κονίκλους, οὐδὲν φέρεται ἀποτελεσμά ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Καλλιτεχνικά. Ἐν Παρίσις ἐπωλήθη ἐσχάτως ἐπὶ πλειστηριασμοῦ πίναξ τις, περὶ οὗ πολλὸς γίνεται λόγος ἐν τῷ γαλλικῷ τύπῳ. Ὁ πίναξ οὗτος ἀπεικονίζει τὸν Ἀβραάμ ξενίζοντα τοὺς ἁγγέλους, φέρει δὲ τὴν ὑπογραφήν τοῦ περιωνύμου Ὀλλανδοῦ ζωγράφου Ρέμβρανδ, καὶ ἔτος γραφῆς 1656. Ἡ πρώτη προσφορά ἦτο χίλια φράγκα, κατεκυρώθη δὲ ἀντὶ εὐτελοῦς σχετικῶς ποσοῦ, (4050 φράγκων) ὁ νῦν κάτοχος ζητεῖ, ὅπως τὴν πωλήσῃ, 250 χιλ. φράγκων. Ἀλλὰ πολλὴ ὑπάρχει διχογνωμία περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ πίνακος· ὁ διάσημος ζωγράφος Βοννά, ἐμπειρότατος γνώστης τῶν ἔργων τοῦ Ρέμβρανδ, διαρρήδην ἀποφαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ἔργον τούτου, ἄλλοι πάλιν ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι ἔργον μαθητοῦ τοῦ Ρέμβρανδ καὶ ἄλλοι ἐκθύμως ὑποστηρίζουσι τὴν γνησιότητα. Οὐδεὶς ὅμως ἀμφισβητεῖ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὴν μεγάλην καλλιτεχνικὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου.

— Ὁ Γάλλος ἐπίσκοπος κ. Παζίς, ἀναλαβὼν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συλλογῆς ἐράνων πρὸς ἰδρύσιν μνημείου τῆς Ἰωάννης δ' Ἀρχ, ὥμιλησεν ἐπ' ἐσχάτων λίαν εὐγλωττως ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Μαγδαληνῆς ἐν Παρίσις ἐνώπιον πολυπληθεστάτου καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας του περιήγαγε δίσκον καὶ συνέλεξε μέγα ποσὸν ἐράνων.

— Ἡ ἰταλικὴ βουλὴ σχεδὸν ὁμοθυμῶς ἐπεψήφισε νόμον δι' οὗ ἀνακηρύσσεται μνημεῖον ἐθνικὸν ὁ τάφος τῆς οἰκογενείας Καϊρόλη ἐν Γροπέλλῳ καὶ παρέχεται εἰσφορά τοῦ κράτους ἐκ 30,000 λιρῶν εἰς τὸν δημόσιον ἔρανον πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου εἰς τὴν οἰκογένειαν Καϊρόλη ἐν Παδίᾳ. Τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶναι τὸ δευτέρον ὅπερ θὰ ἐγερθῇ ἐν Ἰταλίᾳ εἰς τιμὴν τῶν Καϊρόλη, οἵτινες πάντες ἐπολέμησαν ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τῆς Ἰταλίας καὶ ἔπεσαν ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν, ἐνός μόνου ἐπιζήσαντος, τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἀποθανόντος πρωθυπουργοῦ. Τὸ πρῶτον μνημεῖον ἐγείρεται ἐν τῷ Μόντε Πίντσιο ἐν Ῥώμῃ.

Φιλολογικά. Κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ἰανουαρίου ὁ Ἀμερικανὸς ἀρχαιολόγος Λουὶ Δάυερ ἐπραγματεύθη ἐν σειρᾷ ἀναγνωσμάτων ἐν Βοστώνῃ «Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι θεῶν κατὰ τὰ πορίσματα τῶν νεωτάτων ἀνασκαφῶν». Προτάξας εἰσαγωγὴν περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἐλληνικῆς θρησκείας καὶ περὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς εἰς τὸν χριστιανισμόν, ὅστις κατ' αὐτὸν ἐκ τῶν ἐλληνικῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν συνεπλήρωσε τὰς ἀτελεῖς καὶ ἀνεπαρκεῖς περὶ τοῦ θεοῦ ἰδέας τῶν Ἑβραίων, ὥμιλησε περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀνασκαφῶν, ὧν ἐπέδειξε στερεοσκοπικὰς διὰ προβολῶν εἰκόνας. Ἐν δευτέρῳ δ' ἀναγνώσματι ἐξήτασε λεπτομερῶς τοὺς περὶ Δήμητρος παλαιστάτους μύθους.

— Ἐξεδόθη εἰς ἴδιον τόμον τὸ ἐν τῇ Illustration τοῦ ἔτους τούτου μετ' ἐξαιρέτων εἰκόνων τοῦ Βαγιάρ δημοσιευθὲν τὸ πρῶτον νέον μυθιστόρημα τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Φραγκίσκου Κοππέ, τὸ ἐπιγραφόμενον Tout une jeunesse. Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο, ἀπλουστάτην ἔχον ὑπόθεσιν, ἀλλὰ διακρινόμενον διὰ τὸ γραφικὸν καὶ γλαφυρὸν ὕφος καὶ τὰς ποιητικὰς καλλονὰς αὐτοῦ, ἀφηγεῖται τὸν βίον καὶ τοὺς ἔρωτας νέου ποιητοῦ, ἀπεικονίζον ζωηρότητα τὴν γαλλικὴν κοινωνίαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς αὐτοκρατορίας καὶ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον.

Βιομηχανία. Τὸ μέγα ἐργαστάσιον Ἐνσελ ἐν Κάσσελ τῆς Γερμανίας κατεσκευάσεν ἐσχάτως τὴν τρισχίλιστην ἀτμάμαχον. Ἐπὶ τούτῳ ὁ ἰδιοκτήτης διένειμε 10000 μαρκῶν φιλοδωρήματα εἰς τοὺς ἐργάτας του καὶ κατέβαλεν 50000 μαρκῶν ὑπὲρ ἰδρύσεως νοσοκομείου τοῦ ἐργατικοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως.

Θεατρικά. Ἐπ' τῷ Ὠδεῖῳ τῶν Παρισίων παρασκευάζεται ἡ παράστασις τοῦ Δὸν Καρόλου, τοῦ γνωστοῦ δράματος τοῦ Σχίλλερ, κανὰ μετάφρασιν τοῦ Καρόλου Ραιμόν.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ Σάρρα Βερνάρ ὡς Ἰωάννα δ' Ἀρχ. Ἐν τῷ παρισινῷ θεάτρῳ τῆς Πύλης τοῦ Ἀγίου Μαρτίνου παρουσιάζεται συνεχῶς ἀπὸ μηνὸς Ἰῦνι ἡ «Ἰωάννα δ' Ἀρχ», ἐθνικῆς ὑποθέσεως ἔργον, εἰς τὸ ὅποιον πρωταγωνιστεῖ ἡ Σάρρα Βερνάρ, ἀναδεικνύουσα ἐν τῷ ἡρώϊκῳ προσώπῳ τῆς Ἀγγλίας τὴν παθὲν, ὅλην αὐτῆς τὴν ἔξοχον δραματικὴν τέχνην.

Ἰούλιος Βαρβιὲ ὁ ποιητὴς καὶ Κάρολος Γκουνῶ ὁ μελοποιὸς τῆς «Ἰωάννας δ' Ἀρχ». Τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ Βαρβιὲ εἶναι ἄγνωστον παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τὸ τοῦ Γκουνῶ γνωστότατον τυγχάνει ἐκ τοῦ «Φάουστ» τοῦ Ρωμαίου καὶ Ἰουλιέττας τῆς «Μιρέιλ» καὶ ἄλλων ἔργων αὐτοῦ.

Ἡ μήτηρ τῶν θετλιμυμένων εἰκόνων τοῦ ζωγράφου Βουγερῶ, ἐνὸς τῶν διασημοτέρων συγγρόνων γάλλων καλλιτεχνῶν, διακρινόμενον διὰ τὴν κλασικὴν ἀπόχρωσιν τῶν ἔργων του. Ἡ παρούσα εἰκὼν παριστᾷ τὴν Παναγίαν εἰς τὰ γόνατα δ' αὐτῆς προσπίπτει μήτηρ ὀλοφυρομένη ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ τέκνου της, ὅπερ νεκρὸν κατὰκειται παρ' αὐτῇ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Τρόπος ἀπαλλαγῆς. Ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ συρμῷ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ἀθήνας ταξιδεύουσι μόνοι ἐντὸς ἀμᾶξης πρώτης θέσεως δύο κύριοι. Ὁ εἰς εἶναι ζωηρότατος, εὐθυμότατος καὶ βλέπει τὸν ἄλλον μὲ διάθεσιν συνομιλίας· ὁ ἄλλος φαίνεται μελαγχολικὸς καὶ βλέπει ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρον. Ἐπὶ τέλους ὁ πρῶτος ἀπευθύνει τὸν λόγον· — Θαρρῶ πῶς δέν μου εἴσθε ἄγνωστος... τὸ πρόσωπόν σας κάπου τὸ ἔχω ξαναἰδῆ... Καὶ ὁ ἄλλος ξηρὰ ξηρὰ· — Μπορεῖ ἡμῶν δεκαπέντε χρόνια 'ς τὴ φυλακὴ!

Τὸ λαμπρὸν ἱατρικόν. — Γιατρέ, δέν ἡμπορῶ νὰ μὴ σας συγχαρῶ καὶ νὰ μὴ σας εὐχαριστήσω γιὰ τὸ λαμπρὸ ἐκεῖνο ἱατρικὸν ποῦ δίδετε εἰς ὅσους πᾶσχουν ἀπὸ τὸ στομάχι. — Σᾶς ὠφέλησε; — Ὅχι, δόξα τῷ Θεῷ· ἐγὼ δέν ἐπῆρα... ἐπῆρε ὁ θεὸς μου καὶ εἰμαι ὁ μόνος του κληρονόμος.

ΤΡΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὸ μέλλον ἐπὶσχέται μόνον, ἐνῶ τὸ παρὸν πληροῦν καὶ πρέπει νὰ τὰ ἔχῃ κανεὶς καλὰ μ' ἐκείνον ὅστις κρατεῖ τὰς κλεῖδας τοῦ ταμεῖου.

*

Κοινωνικὴ ἀλήθεια· Συνήθως ὁ φίλος ὅλου τοῦ κόσμου δέν ἔχει κανένα φίλον καὶ ὁ μὴ ἔχων κανένα φίλον εἶναι φίλος ὅλου τοῦ κόσμου.

*

Θρηνεῖ τις ὅταν εἶναι δυστυχής, ἀλλ' εἶναι πράγματι δυστυχής ὅταν θρηνῇ μόνος.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Διὰ τὰ μὴ σάκχη ἀπὸ τὴν φλόγα ὁ ὕλινος σωλὴν τῆς λάμπας ἀρκεῖ νὰ χαραχθῇ ὀλίγον δι' ἀδάμαντος κατὰ τὸ ἄνω χεῖλος.